

Arrest

nr. 275 257 van 14 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 2 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die thans verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, verzoekt op 18 augustus 2000 een eerste keer om internationale bescherming. Op 12 juli 2001 wordt door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een weigeringsbeslissing genomen, gezien verzoeker niet kwam opdagen voor het gehoor.

Na België opnieuw te zijn binnengekomen, dient verzoeker op 7 december 2009 een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. Er werd uiteindelijk geen beslissing genomen aangaande dit verzoek, omdat verzoeker niet kwam opdagen voor het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Na België opnieuw te zijn binnengekomen, dient hij op 13 december 2019 een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. Op 30 september 2021 beslist de commissaris-generaal ten aanzien van verzoeker tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u de Eritrese nationaliteit heeft en dat u bent geboren op 26 april 1976 in de Soedanese stad Kassala, onder de naam J.A. U leefde in u jonge jaren in het Soedanese vluchtelingenkamp Wadi Sharife, maar u heeft ook kortere periodes in Eritrea gewoond: u verbleef één jaar in de stad Dekemhare, zeven jaar in de stad Keren en ook een periode in het geboortedorp van uw moeder, genaamd Adi Ne’amen. Daarna keerden jullie terug naar Kassala. U heeft ongeveer vier jaar lang onderwijs gevolgd. Uw vader was actief bij het Eritrean Liberation Front (ELF) en was om die reden naar Soedan gevlucht. Hij werd er een handelaar en hij reisde om die reden vaak tussen Eritrea en Soedan. In het jaar 1996 of 1997 werd hij gearresteerd door de Eritrese autoriteiten en in de gevangenis geplaatst, in Eritrea. U weet sindsdien niet waar hij is, maar u vermoedt dat hij gestorven is. In Soedan heeft u eveneens op verschillende plaatsen gewoond, zoals in Gedaref, Wad Medani, Port Sudan en Khartoem. U heeft er gewerkt als taxichauffeur en als mecanicien.

*Nadat uw vader was meegenomen, werd u bang dat dit ook met u zou gebeuren in Soedan. Daarenboven, werd u steeds lastiggevalen door de Soedanese autoriteiten. U vertrok uit Soedan wanneer u ongeveer twintig jaar was. U kwam per vliegtuig naar Europa, en u reisde via Bulgarije en Duitsland naar België. U werd vergezeld door uw zus S. en haar twee kinderen, genaamd B. en N. S. reisde samen met B. verder naar het Verenigd Koninkrijk, maar u besloot een verzoek tot internationale bescherming in te dienen in België, voor uzelf en uw neefje N. Dit gebeurde op 18 augustus 2000. U verklaarde in het kader van uw initiële verzoek dat u de Ethiopische nationaliteit had en geboren bent in de stad Gonder, op 17 juni 1971. Er werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 12 juli 2001 een beslissing tot weigering genomen, gezien u niet kwam opdagen voor het gehoor. In deze periode heeft u ook een kind gekregen met een Ethiopische vluchteling, genaamd S. Uw dochter heet B., en verblijft bij haar moeder in Duitsland. U reisde daarna naar verschillende Europese landen, alwaar u opnieuw internationale bescherming verzocht. U diende een verzoek in in Zweden, Noorwegen en Luxemburg, alvorens naar het Verenigd Koninkrijk te reizen, in het jaar 2007. U verbleef er in een opvangcentrum en u heeft er E.N. leren kennen. U kreeg met haar een dochter, genaamd R. Eveneens, heeft u in deze periode deelgenomen aan verschillende manifestaties tegen het Eritrese regime. Tijdens één van deze manifestaties heeft u de Eritrese ambassade binnengedrongen en heeft u de foto van de Eritrese president Isaias Afwerki vernield. U werd door de Engelse autoriteiten teruggeleid naar België in het kader van de Dublin-procedure, maar in het jaar 2008 reisde u opnieuw naar het Verenigd Koninkrijk om er bij uw vriendin en dochter te verblijven, en er te werken. In het jaar 2009, kwam u opnieuw naar België. Sinds het jaar 2002 verbleef u in België vooral in Leuven, bij uw vriendin L.V.E. Sinds 2009 verbleef u ook bij een Somalische vriend A.H. U diende op 2 december 2009 een aanvraag tot regularisatie in, in België, en op **7 december 2009** diende u een **eerste volgende verzoek** tot internationale bescherming in. Er werd uiteindelijk geen beslissing genomen, aangezien u niet kwam opdagen voor het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en u zou worden teruggeleid naar Duitsland, gezien u eerder aldaar een verzoek had ingediend. Nadien, heeft u België opnieuw verlaten en heeft u nog verzoeken tot internationale bescherming ingediend in Zweden, Nederland en Frankrijk. Rond het jaar 2015 hoorde u dat uw moeder was gestorven, in Soedan. In Nederland heeft u tot twee maal toe deelgenomen aan een manifestatie tegen het Eritrese regime, rond de periode 2019. Op **13 december 2019** heeft u uiteindelijk een **tweede volgende verzoek** ingediend in België. U verklaarde in het kader van dit verzoek de Eritrese nationaliteit te bezitten.*

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Er dient opgemerkt dat u uw beweerde Eritrese nationaliteit en herkomst absoluut niet aannemelijk heeft weten te maken. U stelde – in het kader van uw tweede volgende verzoek om internationale bescherming – te zijn geboren in de stad Kassala, in Soedan, uit twee Eritrese ouders die afkomstig waren uit het dorp Adi Ne'amen, in de zoba Anseba, in Eritrea (zie notities CGVS, p.8 en p.10). **Echter, kan om verschillende redenen volstrekt geen geloof gehecht worden aan uw Eritrese nationaliteit en herkomst, en bijgevolg evenmin aan de door u opgeworpen problemen die zich zouden voordoen bij terugkeer naar Eritrea. Uit hetgeen volgt, is dan ook enkel te concluderen dat u geen enkel zicht geeft op uw werkelijke geboorteplaats en nationaliteit.** Uw opeenvolgende misleidende verklaringen, uw vele aliassen in verschillende Europese landen (zie verder) en uw gebrek aan enig begin van bewijs of document, zoals een Eritrees of Soedanees identiteits- of verblijfsdocument, ondermijnen dan ook ten stelligste de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Vooreerst, wordt de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds danig ondermijnd door het feit dat u tot twee maal toe een laattijdig verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend in België. Dit feit doet absoluut afbreuk aan de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging in uw land van herkomst, waarvan u op heden beweert dat het Eritrea is. U verklaarde geboren te zijn in Soedan (zie notities CGVS, p.8), enkele jaren in Eritrea te hebben gewoond wanneer u jong was (zie notities CGVS, p.10), en uiteindelijk Soedan te hebben verlaten wanneer u ongeveer twintig jaar was (zie notities CGVS, p.27). U heeft in België een eerste verzoek tot internationale bescherming ingediend op 18 augustus 2000, maar u daagde niet op voor het persoonlijk onderhoud en bijgevolg werd uw verzoek afgesloten. **Echter, dient opgemerkt dat u meer dan negen jaar heeft gewacht om een eerste volgende verzoek in te dienen in België.** Nadat u een technische weigering kreeg [beëindiging van een bezoek om internationale bescherming], heeft u geenszins de kans gegrepen om kort daarop een nieuw verzoek in te dienen in België om zo uw asielmotieven alsnog uiteen te kunnen zetten. Integendeel, u verliet België en u vroeg internationale bescherming in tenminste **zes andere Europese landen** (zie documenten, in blauwe map, in administratieve dossier), alvorens een eerste volgende verzoek tot internationale bescherming in te dienen in België, nadat u uit het Verenigd Koninkrijk werd teruggeleid. Sterker nog, ook in het kader van dit eerste volgende zoek, bleek u niet op te dagen voor het interview met de DVZ (zie administratieve dossier van 0024112Z). Tijdens het persoonlijk onderhoud op 14 april 2021 werd u geconfronteerd met dit gegeven, maar uw antwoord [en uitleg] was allesbehalve begrijpelijk. U stelde dat u na uw terugkomst uit het Verenigd Koninkrijk een eerste volgende verzoek indiende in België, en dat u in een hotel werd geplaatst [in Brussel] (zie notities CGVS, p.12). U stelde dat u vergat naar het persoonlijk onderhoud te gaan van het CGVS, en dat het hotelpersoneel u te laat heeft ingelicht hierover. Uiteindelijk stelde u – weinig geloofwaardig – dat u een zakenpartner uit Denemarken had ontmoet die u naar Canada zou brengen, waardoor u het hotel moest verlaten en geen interview deed. **Dat u een tweede keer niet kwam opdagen voor het persoonlijk onderhoud, deze keer voor de DVZ, negen jaar nadat u een eerste keer niet was opgedaagd, wijst dan ook enkel op het feit dat uw asielmotieven weinig ernstig of dringend zijn, en bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan het feit dat u daadwerkelijk een vrees dient te koesteren bij terugkeer naar uw land van herkomst.** Nog sterker, is het gegeven dat u slechts een tweede volgende verzoek tot internationale bescherming, in België, nog eens tien jaar later, namelijk in het jaar 2019, en onder een volledige andere identiteit dan de twee eerste keren (zie verder). **Er kan dan ook enkel worden herhaald dat u absoluut niet aannemelijk maakt enige vrees te koesteren bij terugkeer naar uw land van herkomst, waarvan u op heden beweert dat het Eritrea is, gezien uw twee absoluut laattijdige volgende verzoeken.** U werd geconfronteerd met deze vaststellingen, en zodoende werd u gevraagd om welke redenen u zo lang wachtte om een derde keer een verzoek in te dienen, gezien uw eerste verzoek dateert van het jaar 2000, en uw tweede van het jaar 2009 (zie notities CGVS, p.27). Echter, uw antwoord was allesbehalve afdoende. Eerst, diende de vraag nog eens herhaald te worden, en daarna antwoordde u – compleet naast de kwestie – dat u België ziet als uw land, dat u hier leeft en werkt en zal sterven. U stelde – weinig begrijpelijk - zo lang te hebben gewacht omdat u geen statuut kreeg, waarna u opnieuw uitweidde over het feit dat u in België werkt. Erop gewezen dat u niet heeft geantwoord op de vraag, verduidelijkt dat u reeds **tien jaar geleden niet kwam opdagen voor het interview op de DVZ**, en dus uw asielmotieven niet heeft kunnen uiteenzetten, en nogmaals gevraagd om welke redenen u zo lang heeft gewacht, antwoordde u – opnieuw naast de kwestie – dat de receptioniste van het hotel u de oproep niet heeft doorgegeven. Een tweede keer werd u erop gewezen dat u geen antwoord gaf op de aan u gestelde vraag, en opnieuw kreeg u de kans om uit te leggen om welke redenen u tien jaar heeft gewacht alvorens een tweede volgende verzoek in te dienen. Uiteindelijk zei u dat u de hoop had opgegeven, en dat u in het Zuidstation verbleef en zwartwerk deed [in België]. **Het dient opgemerkt dat u volstrekt niet in**

staat bent om een duidelijk of aanvaardbaar antwoord te geven in verband met uw laattijdige verzoeken om internationale bescherming in België, en zodoende maakt u ook niet aannemelijk enige vrees te koesteren bij terugkeer naar uw vermeende land van herkomst. Daarenboven, doen deze laattijdige verzoeken afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van de door u – op heden – opgeworpen Eritrese nationaliteit en herkomst.

Voorts, dient opgemerkt dat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen niet alleen ernstig wordt ondermijnd door uw laattijdige verzoeken tot internationale bescherming, maar eveneens door het feit dat u in België – en Europa – verschillende aliases heeft gebruikt. U heeft in verschillende Europese landen verzoeken tot internationale bescherming ingediend en het is hoogst opvallend dat u daarbij telkens andere namen, nationaliteiten of geboortedata en –plaatsen opgaf. Ook uw drie asielrelazen (in het kader van uw drie verzoeken) voor de Belgische asielinstanties, evenals uw gegevens, heeft u telkens opnieuw gewijzigd en zijn bijgevolg intern tegenstrijdig, hetgeen de algehele geloofwaardigheid van uw identiteit en nationaliteit ten stelligste ondergraft.

Wat betreft uw verzoeken in België, kan worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste aanvraag, op 18 augustus 2000, verklaarde de **dubbele nationaliteit** te bezitten, namelijk de **Ethiopische** en de **Israëlische – en geenszins de Eritrese** (zie initiële verzoek om internationale bescherming, in administratieve dossier, 0024112, verklaringen voor de DVZ, dossiernummer 4985400, p.1). U stelde dat uw naam **A.M.** was, geboren op **17 juni 1968 in Gonder, Ethiopië**. U diende een verzoek in samen met uw zoon N. [N.]. Uw echtgenote zou in het jaar 1995 overleden zijn, en u zou met haar **twee kinderen** hebben gekregen, waarvan één zoon – genaamd S. – eveneens overleed in 1995 (dossiernummer xxxxxxxx, p.2). U stelde één broer te hebben, genaamd C., en drie zussen, genaamd E., A. en S. U verklaarde dat C. en E. in Sydney, Australië verblijven en A. en S. in Toronto, in Canada (dossiernummer xxxxxxxx, p.6). U zou voor uw vertrek uit Israël steeds in de stad **Tel Aviv** hebben verbleven (dossiernummer xxxxxxxx, p.2). U stelde **militaire studies** te hebben gedaan in Tel Aviv en Bethlehem, en na gevochten te hebben in de Libanese burgeroorlog in 1989, te zijn gepromoveerd tot **majoor in het Israëlische leger** (dossiernummer xxxxxxxx, p.9). U zou uiteindelijk zijn gevangenen genomen omdat u lid was van de politieke partij Big Israel, en na uw vrijlating in mei 2000, vertrok u uit Israël. U stelde niet terug te kunnen [naar Israël] omdat u werd gediscrimineerd en omdat u zal worden gezien als deserteur (dossiernummer xxxxxxxx, p.10). U deed dit interview op de DVZ, op 4 september 2000, in de taal Amhaars (dossiernummer xxxxxxxx, p.11) en u stelde dat uw moedertaal **Amhaars** is (dossiernummer xxxxxxxx, p.2). Er werd uiteindelijk een technische weigering genomen, op 12 juni 2001, gezien u niet opdaagde voor het interview voor het CGVS (zie administratieve dossier xxxxxxxx). Zoals hierboven reeds gesteld, heeft u slechts **hoogst laattijdig** een nieuw verzoek ingediend in België, namelijk op 7 december **2009**. Verbijsterend genoeg, wijzigde u in het kader van dit eerste volgende verzoek uw identiteit **compleet**, en dit op een zeer resolute manier. **U zette een volslagen nieuwe identiteit en levensloop uiteen**. U stelde dat uw naam **A.M.** was, in plaats van A.M., geboren op **17 juni 1971**, en dat u de **Eritrese nationaliteit** heeft (zie terugnameverzoek in dossier xxxxxxxx). U stelde opeens ongehuwd te zijn en **twee kinderen te hebben bij een vrouw in Amerika**, deze kinderen heetten N. [dit kind heeft dezelfde naam als het kind waarmee u samen een eerste asielaanvraag heeft ingediend] en B.M. U stelde ook een dochter te hebben, genaamd R. bij een vrouw in het Verenigd Koninkrijk. Wat betreft uw asielmotieven in het kader van uw eerste volgende verzoek, in het jaar 2009, dient opgemerkt dat u deze **opnieuw niet uitgebreid uiteen heeft kunnen zetten**. U zou immers naar Duitsland worden teruggeleid, aangezien u er op 4 mei 2009 een verzoek tot internationale bescherming had ingediend (zie administratieve dossier 0024112Z). Danig verbijsterend is het dan ook dat u tijdens uw tweede volgende verzoek – dat zoals hierboven gesteld – opnieuw - enorm laattijdig werd ingediend, namelijk op 13 december **2019 – opnieuw een volledig andere naam, geboorteplaats en geboortedatum opgaf**. U stelde deze keer de naam **J.A.** te dragen, geboren te zijn op **26 april 1976** in de Soedanese stad **Kassala** en van **Eritrese herkomst** te zijn (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 1 tot 6, in administratieve dossier xxxxxxxx). U zou op verschillende plaatsen in Soedan hebben gewoond, en ook op verschillende plaatsen in Eritrea – wanneer u jong was – en Soedan uiteindelijk te hebben verlaten in het jaar 1999 (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 10). U repte geen woord meer over Ethiopië, Israël of uw initiële verzoek tot internationale bescherming in België, in het jaar 2000, en u diste een heel **nieuw verhaal** op over uw vader die lid zou zijn geweest van het Eritrean Liberation Front (ELF) en tijdens de Eritrese onafhankelijkheidsoorlog naar Soedan diende te vluchten (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 16). Vreemd genoeg zei u ook dat u staatloos was en nooit de Eritrese nationaliteit heeft verkregen – hetgeen u alweer wijzigde tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS op 14 april 2021 – alwaar u stelde wel degelijk de Eritrese nationaliteit te bezitten (zie notities CGVS, p.8-9). **Dit was hoegenaamd niet de enige verklaringen die u wijzigde tijdens het persoonlijk onderhoud**. U stelde immers plotseling dat het kind N. [N.] – met wie u een

verzoek heeft ingediend in het jaar 2000 en van wie u toen zei dat het uw zoon was (zie administratief dossier xxxxxxxx) – uw neef is, namelijk de zoon van uw zus S., en dat hij zich nu opnieuw bij zijn moeder [in Duitsland] bevindt, samen met uw nicht B. (zie notities CGVS, p.4). Naast het feit dat u nooit eerder over uw zus Sara sprak [zie hierboven: u stelde in het jaar 2000 dat uw zussen E., A. en S. heetten], of het feit dat u samen met haar naar België zou zijn gereisd, dient opgemerkt, dat u haar naam alweer wijzigde in de loop van hetzelfde persoonlijk onderhoud (zie notities CGVS, p.11). U stelde namelijk opeens dat zij S. heet. U had immers plotsklaps verklaard dat uw zus Sara in Toronto zou verblijven, en u wilde dit rechtzetten. Verder, stelde u dat uw andere zussen M. en T. zouden heten, alweer andere namen dan u initieel verklaarde in het jaar 2000. Verder, stelde u tijdens het persoonlijk onderhoud – dat overigens in de taal Tigrinya werd gehouden – dat u slechts een klein beetje Amhaars spreekt (zie notities CGVS, p.1), hetgeen in schril contrast staat met uw verklaringen uit het jaar 2000, namelijk dat Amhaars uw moedertaal zou zijn.

Nog een ander absoluut en verbijsterend verhaal omtrent de kinderen [N. en B.], is de telefonische verklaringen die u aflegde in het jaar 2019, voor de DVZ, wanneer u in het Klein Kasteeltje verbleef, en waarbij u verklaarde dat de kinderen in het dossier [hiermee bedoeld: het kind dat verbonden was aan uw dossier bij eerdere aanvragen, namelijk N.] de kinderen zouden zijn van uw broer. U had in het jaar 2019 immers de naam A.H.Y. opgegeven voor de Belgische asielinstanties, maar een medewerker van de DVZ confronteerde u met het feit dat u eerder had gesteld A.M. te heten. Uw eerste antwoord op deze confrontatie was **opnieuw een poging tot misleiding van de Belgische asielinstanties**: u stelde immers dat A.M. uw broer was, en dat jullie vingerafdrukken werden verwisseld. Na aandringen, stelde u zich te hebben voorgedaan als uw broer A.M. – en dus met valse identiteit –, samen met de kinderen van uw broer. U stelde dat uw broer en zijn kinderen zich momenteel in het verenigd Koninkrijk zouden bevinden. **Het dient dan ook opgemerkt dat deze verklaringen absoluut tegenstrijdig zijn met al het voorgaande, en alle andere verklaringen in uw dossier. Wanneer u opgeroepen werd voor het persoonlijk onderhoud, op 14 april 2021, verklaarde u immers opeens dat N. het kind is van uw zus – wiens naam u steeds wijzigde. Er kan dan ook geen enkel touw vastgeknoot worden aan uw steeds wijzigende verklaringen en het is onmogelijk te bepalen of deze verklaringen al dan niet de waarheid bevatten.** Volledigheidshalve, kan worden toegevoegd dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op 14 april 2021 **opnieuw een andere naam opgaf** namelijk Y.A.A. (zie notities CGVS, p.6). Gevraagd of u nog andere namen heeft gebruikt, antwoordde u bevestigend, en stelde u heel veel namen te hebben gebruikt in veel landen, omdat u geen status kon verkrijgen, en u een status in andere landen probeerde verkrijgen en daarbij uw naam steeds wijzigde. U stelde dat ze u in sommige landen dwingen om vingerafdrukken af te geven, waardoor je onmiddellijk naar die landen kan worden teruggestuurd wanneer u in een ander land internationale bescherming aanvraagt of de politie u oppakt. Dit is de reden dat u in deze andere landen zo veel verschillende namen opgaf. Gevraagd om welke redenen u dan een andere naam gebruikte de allereerste keer dat u hier [in België] internationale bescherming heeft aangevraagd, antwoordde u dat u de eerste keer dat u hier was een vals paspoort had gebruikt met de naam A.M., en dat uw naam daardoor verkeerd was. Gesteld dat u toch onmiddellijk uw echte naam kan verklaren als u een verzoek bij de DVZ indient, antwoordde u – danig weinig geloofwaardig – dat de DVZ uw naam niet wilde wijzigen omwille van het feit dat u een [Ethiopische vals] paspoort had, en dat de tolk een Ethiopiër was die geen Tigrinya sprak. U voegde er – danig weinig ernstig – aan toe dat ze [de medewerkers van DVZ] dachten dat Eritrea een deel was van Ethiopië. **Het dient dan ook opgemerkt dat u absoluut de ernst niet inziet van uw huichelachtige verklaringen voor de Belgische asielinstanties door de jaren heen. Uw poging tot verschoning van uw weinig geloofwaardige verklaringen vallen dan ook absoluut in het niet, gezien uit het administratieve dossier blijkt dat u geenszins heeft geprobeerd om in het jaar 2000 aan te geven dat u Y.A. bent en van Eritrese herkomst bent (zie administratief dossier xxxxxxxx). Integendeel: u zette uw hele leven als Ethiopiër in Israël uiteen en u verklaarde aldaar problemen te hebben gehad en niet naar Israël te kunnen terugkeren. De verklaringen die u in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming aflegde, zijn dan ook danig bij de haren getrokken, en bijgevolg kan aan deze verklaringen absoluut geen geloof worden gehecht.**

Ten overvloede, dient eveneens opgemerkt, dat er in uw dossier documenten te vinden zijn uit het jaar 2009 in verband met een aanvraag tot regularisatie in België (zie administratieve dossier, blauwe map). Uit deze documenten blijkt dat u in die periode alweer een andere naam gebruikte, namelijk A.M., en dat uw goede vrienden, namelijk L.V.E. en A.H., deze naam ook werkelijk gebruikten.

Het dient opgemerkt dat de verklaringen die u heeft afgelegd over uw identiteit, nationaliteit, familie en asielmotieven - voor de Belgische asielinstanties – absoluut opvallend tegenstrijdig zijn. Uw verklaringen in het kader van uw verschillende [laattijdige] verzoeken zijn dan ook danig

frappant tegengesteld, en dit op essentiële punten die de kern van uw verzoek om internationale bescherming uitmaken, zoals uw identiteit, nationaliteit en familie – tot de familieleden die u vergezelden toe [in het jaar 2000]. Het dient dan ook opgemerkt dat u moedwillig en herhaaldelijk misleidende verklaringen heeft afgelegd voor de Belgische autoriteiten, hetgeen enkel afbreuk doet aan de reeds ernstig aangetaste algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen. U geeft absoluut geen zicht op uw werkelijke identiteit en nationaliteit – hetgeen uw nood aan internationale bescherming danig ondermijnt.

Overigens, bleek u niet alleen de Belgische autoriteiten doelbewust te hebben misleid. U heeft immers tussen het jaar 2004 en het jaar 2019 – voor zover de Belgische instanties op de hoogte zijn – verzoeken om internationale bescherming ingediend in acht verschillende landen in Europa, België inclusief (zie eurodachit dd.7/12/2009 en Eurodac Search Result dd.10/12/2019, in administratief dossier, blauwe map). U heeft bij het indienen van deze verzoeken **allesbehalve dezelfde identiteitsgegevens opgegeven. Zo waren er in Duitsland, in het jaar 2010, reeds zes verschillende aliases gelinkt aan uw vingerafdrukken (zie Dublinverfahren Duitsland, in administratieve dossier, blauwe map xxxxxxxx). Bij elk van deze aliases is er een verschil in naam, geboorteplaats, geboortedatum of nationaliteit [Eritrese of Ethiopische] te bemerken. Sommige namen, zoals A.S.B. hebben geen enkele gelijkenis met de naam die u opgaf in het kader van uw eerste of tweede volgende verzoek om internationale bescherming in België [waarbij u beweerde opeens de waarheid te spreken]. In Zweden stond u bekend als A.B. (zie Dublin Unit SE, in administratief dossier blauwe map), hetgeen opnieuw in schril contrast staat met ook maar één van de namen die u in België heeft opgegeven.**

Het dient dan ook opgemerkt dat u niet alleen de Belgische autoriteiten heeft willen misleiden, maar dat u in de negentien jaar tussen uw initiële verzoek in België en uw tweede volgende verzoek in België, ook verschillende andere Europese autoriteiten doelbewust heeft willen misleiden betreffende uw identiteit, familie en nationaliteit. U geeft dan ook geen enkel zicht op uw werkelijke nationaliteit en herkomst, en door uw herhaaldelijke en veelvoudige misleidende en huichelachtige verklaringen, kan absoluut geen geloof gehecht worden aan het feit dat u werkelijk de Eritrese nationaliteit zou bezitten, en ten gevolge een vrees zou koesteren bij terugkeer naar Eritrea.

Bovendien, heeft u ook geen enkel begin van bewijs neergelegd dat uw identiteits of nationaliteit zou kunnen bewijzen en zo uw verklaringen zou kunnen staven. Bovendien, zijn uw verklaringen over uw [eventuele] identiteitsdocumenten opnieuw intern tegenstrijdig.. Nochtans stelde u dat uw moeder een [Eritrese] identiteitskaart zou hebben gehad (zie notities CGVS, p.19). Uw vader zou het recht niet hebben gehad op een identiteitskaart, gezien hij lid was van de Jebha [zoals de ELF wordt genoemd in Eritrea]. Nadien, weidde u uit over hoe u op heden een Eritrese identiteitskaart kan verkrijgen (zie notities CGVS, p.19-20). Gevraagd of u zelf enige identiteitsdocumenten heeft, antwoordde u – naast de kwestie – dat u aan uw (vorige) advocaat foto's heeft gegeven die werden genomen tijdens demonstraties in het Verenigd Koninkrijk, en dat sommige van die foto's zijn genomen door mensen die het [Eritrese] regime steunen. U stelde dat sommigen daar zijn geweest om te kijken wie tegen het regime is, en dat zij uw naam aan het regime doorgeven (zie notities CGVS, p.20). Gezien u absoluut niet op de vraag had geantwoord, werd u opnieuw gevraagd of u misschien een Eritrees paspoort, identiteitskaart, geboortecertificaat, schoolkaart, of ander document heeft dat uw Eritrese nationaliteit kan aantonen, antwoordde u – danig weinig ernstig – dat u geboren bent in Soedan, en dat u zelf geen identiteitskaart heeft, maar dat iedereen kan zeggen dat u Eritreeër bent omwille van uw accent, omdat het Tigrinya van de [Ethiopische etnische groep] Tigray een beetje anders is. Gevraagd of u misschien kopieën heeft van de identiteitsdocumenten van uw ouders, antwoordde u dat zij al overleden zijn, maar dat u wel getuigen kan aanbrengen. Gesteld dat getuigenissen niet objectief zijn, antwoordde u – opeens uw verklaringen volledig wijzigend – dat uw moeder u had verteld dat zij een identiteitskaart had aangevraagd voor u in de Soedanese hoofdstad Khartoem. U wist echter niet waar deze kaart is, aangezien u al in Europa was. Gevraagd om welke redenen uw moeder deze identiteitskaart in uw plaats had aangevraagd, stelde u – opnieuw danig weinig ernstig – dat ze dacht dat u op een dag naar Soedan zou terugkeren en dat het u zou helpen in de toekomst, wanneer u in Europa zou leven, maar diensten zou nodig hebben van de Soedanese overheid. U voegde er aan toe dat een [Eritrese] identiteitskaart echter nutteloos is in Europa. Gesteld dat het nuttig is voor de asiendiensten zodat u uw identiteit kan bewijzen en gevraagd of iemand het u misschien kan opsturen, antwoordde u opnieuw – compleet naast de kwestie – dat u het misschien kan vragen wanneer u in de toekomst een paspoort zou kunnen verwerven om naar Soedan te gaan. **Tot op heden werd dan ook geen enkel identiteitsdocument uwentwege ontvangen.** Niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud, wanneer u vertelde dat u in de Soedanese stad Kassala schoolliep, werd u gevraagd met welke documenten u dan naar school kon

gaan. U antwoordde echter opnieuw danig weinig serieus dat Soedan niet is zoals Europa en dat u er geen documenten nodig heeft, maar enkel de school dient te betalen (zie notities CGVS, p.21). U herhaalde dat u er geen enkel document nodig heeft. Gevraagd om welke redenen u zelf geen identiteitsdocumenten had, aangezien uw moeder en vader wél Eritrese documenten hadden, antwoordde u opnieuw **danig bij de haren getrokken** dat u **niet geïnteresseerd** was, omdat enkel de politie ernaar vraagt in Soedan en omdat u de politie geld kan geven (zie notities CGVS, p.22). U herhaalde dat een document nutteloos is en dat u geen plannen heeft om naar Eritrea terug te keren. U voegde eraan toe dat u geen belastingen zou kunnen betalen in ruil voor een document. **Echter, opnieuw: uw verklaringen zijn uiterst weinig ernstig. U bleek zelfs niet eens enige moeite te hebben gedaan om uw verblijf als Eritrees vluchteling in Soedan enigszins te regulariseren, of een Eritrees identiteitsdocument te bemachtigen, hetgeen absoluut niet geloofwaardig is.** Wanneer u werd geconfronteerd met dit feit, weidde u uit over valse en echte documenten, en stelde – plotsklaps – wél een gele vluchtelingenkaart te hebben gehad in Kassala [die u overigens nooit eerder vermeldde of neerlegde], maar dat u met deze kaart niet naar Khartoem kan gaan, en dat u deze uiteindelijk niet nodig hebt als u geld heeft in Khartoem om politie en checkpoints te betalen. U had dan ook geen enkel identiteitsdocument meer toe te voegen. **Het dient opgemerkt dat u geen enkele moeite heeft gedaan om enig begin van bewijs neer te leggen omtrent uw zodanig vaak gewijzigde identiteit en nationaliteit. Nochtans verklaarde u – na doorvragen - wél documenten te hebben. Zo zou uw moeder een identiteitskaart voor u hebben aangevraagd in de stad Khartoem, in Soedan, en zou u ook een vluchtelingenkaart hebben gehad uit de Soedanese stad Kassala. Echter, deed u geen enkele inspanning om deze kaarten te bemachtigen en zo uw werkelijk identiteit en nationaliteit aan te tonen voor het CGVS, sterker nog, er dient opgemerkt, dat u enkel van deze kaarten gewag maakte wanneer u herhaaldelijk werd gevraagd hoe het komt dat u geen identiteitsdocumenten heeft. Opnieuw, wijzigde u enkel uw verklaringen en antwoorde naarmate de aan u gestelde vragen zich opvolgden, hetgeen enkel wijst op weinig geloofwaardige verklaringen uwentwege.**

Ten slotte, dient opgemerkt dat u absoluut de ernst niet inziet van uw eigen situatie, het belang van het afleggen van geloofwaardige verklaringen en het belang van het indienen van geloofwaardige, originele documenten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. U laat dit dan ook ten stelligste na. Tijdens het persoonlijk onderhoud onderbrak u de behandelende protection officer, en stelde u dat u zeker weet dat het CGVS weet hoe de mensen in Eritrea lijden, in de gevangenissen en overal [in Eritrea]; en u stelde zich de vraag hoe het mogelijk zou kunnen zijn dat u [door de protection officer] naar Eritrea zou worden teruggezonden, gezien u direct na aankomst zou kunnen worden gedood of opgesloten, en zou kunnen worden gemarteld of ziek zou kunnen worden (zie notities CGVS, p.25). U stelde dat, wanneer u zou worden teruggestuurd naar Eritrea, de protection officer in kwestie u indirect in brand zou steken. Daarop werd u geantwoord dat het CGVS inderdaad weet wat er in Eritrea gebeurt, maar dat het **ú** is die **geen enkel zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit**, gezien u geen enkel document heeft, maar wel overal in Europa – reeds twintig jaar lang – internationale bescherming heeft aangevraagd onder drie verschillende nationaliteiten en minstens vijf verschillende identiteiten. U werd erop gewezen dat de bewijslast in uw geval **hoger** ligt dan bij andere dossiers gezien uw veelvuldige misleidende verklaringen in heel Europa. Daarop antwoordde u dat u inderdaad vragen over Eritrea mogen worden gesteld, maar dat het CGVS ook de [Eritrese] ambassade in Londen kan contacteren omdat u er werd gearresteerd [tijdens een demonstratie] en het in de ambassade werd bevestigd dat u Eritreeër bent. U zou de secretaris van de ambassade persoonlijk verteld hebben wat uw naam en nationaliteit is, en dat u tegen het regime bent. U zou de secretaris hebben uitgescholden omdat hij slaaf is van de dictator [Isaias Afwerki] in Eritrea, en u zou hebben gezegd dat u de president [Isaias Afwerki] zelf in elkaar zou slaan mocht deze aanwezig zijn. Er werd u door de protection officer echter medegedeeld dat het aan **ú** is om geloofwaardige verklaringen af te leggen, en dat het niet aan het CGVS is om de Eritrese ambassade in Londen te contacteren.

Er dient dan ook opgemerkt, dat u het belang van het afleggen van geloofwaardige en standvastige verklaringen, en het belang van neerleggen van authentieke documenten, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, absoluut niet inziet en absoluut niet ernstig neemt. Dat u opeens, na twintig jaar omzwervingen in Europa, en – zoals hierboven uitvoerig beschreven – na herhaaldelijke misleidingen van verschillende Europese asielinstanties betreffende uw nationaliteit en identiteit, zo maar verwacht dat uw verhaal en [Eritrese] nationaliteit zouden worden aangenomen door het CGVS, is dan ook danig verbijsterend.

Bovenstaande vaststellingen indachtig, dient geconcludeerd, dat er geen enkele grond bestaat om aan te nemen dat u werkelijk over de Eritrese nationaliteit beschikt, noch enige band met Eritrea heeft. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geen geloof gehecht worden

aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst, noch aan de door u beweerde risico's die u zou lopen bij terugkeer naar Eritrea – omwille van bijgewoonde demonstraties tegen het Eritrese regime in het Verenigd Koninkrijk en Nederland (zie notities CGVS, p.16). Evenmin kan geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich in Soedan hebben afgespeeld, en die het gevolg zouden zijn geweest van uw Eritrese nationaliteit en herkomst; en uw vaders activisme bij het ELF, namelijk uw beweringen dat uw vader werd gearresteerd door de Soedanese autoriteiten, naar Eritrea werd teruggestuurd en zich sindsdien in de gevangenis bevindt of dood zou zijn (zie notities CGVS, p.13). U heeft dan ook niet aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaalde in de Vluchtelingenconventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

*De door u, in het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming, neergelegde foto's, volgens uw verklaringen genomen tijdens een demonstratie tegen het Eritrese regime in het Verenigd Koninkrijk, in het jaar 2007 (zie notities CGVS, p.20 en 23), zijn **absoluut niet dienstig**. Hierboven werd immers geconcludeerd dat aan uw Eritrese nationaliteit geen geloof kan worden gehecht. Dat u omwille van deelname aan deze demonstraties bij terugkeer naar Eritrea zou worden opgepakt, snijdt dan ook geen hout. Bovendien, dient opgemerkt, dat u niet te herkennen bent op deze foto's, en dat dus ook niet kan worden aangenomen dat u er werkelijk aanwezig was. Hetzelfde dient opgemerkt voor de video's die u na het persoonlijk onderhoud heeft doorgestuurd, en die via wetransfer werden overgemaakt [op heden is deze link vervallen, en kunnen de video's niet opnieuw worden geraadpleegd]. Deze video's toonden dezelfde beelden als de beelden op de door u neergelegde foto's, en er dient dus voor deze video's dezelfde opmerking gemaakt: deze zijn niet dienstig.*

Wat betreft de door u neergelegde getuigenis van de Heer A.A.B. - en de aan de getuigenis toegevoegde kopie van de Heer A.B.'s verblijfstitel - die stelt dat u daadwerkelijk Y.A. heet, afkomstig bent uit Eritrea en sinds uw kindertijd in Soedan verblijft, dient opgemerkt dat deze getuigenis niets bijbrengt. Dit document betreft slechts een getuigenis van een derde en er kan aan dit document enkel waarde worden gehecht wanneer het zou samengaan met geloofwaardige verklaringen uwentwege. Dit is in casu geenszins het geval.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn (...)."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker verwijst in een poging enkele van de overwegingen van de bestreden beslissing te weerleggen naar zijn verklaringen zoals afgelegd bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal).

Voor het overige verwijst verzoeker naar een artikel omtrent de levensomstandigheden in Eritrea en hij wenst te benadrukken dat hij de Eritrese autoriteiten vreest omdat hij binnen het Eritrees consulaat van Londen heeft betoogd tegen de Eritrese autoriteiten. Om dit aan te tonen brengt hij een USB - stick bij.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een USB stick (stuk 2) bij het voorliggend verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgemaakte documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Verzoeker verklaart dat hij de Eritrese nationaliteit bezit en dat hij niet kan terugkeren naar Eritrea.

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In casu legt verzoeker geen enkel stuk neer, zoals een Eritrees of Soedanees identiteits- of verblijfsdocument, waaruit zijn voorgehouden Eritrese nationaliteit kan blijken.

De door hem neergelegde foto's, volgens zijn verklaringen genomen tijdens een demonstratie tegen het Eritrese regime in het Verenigd Koninkrijk, waarop verzoeker overigens niet te herkennen is en waardoor er niet kan worden aangenomen dat hij er werkelijk aanwezig was, vermogen geenszins de Eritrese nationaliteit aan te tonen. Hetzelfde dient opgemerkt voor de video's die hij na het persoonlijk onderhoud heeft doorgestuurd, en die via *Wetransfer* werden overgemaakt, alsook via USB - stick bij het voorliggende verzoekschrift. Deze video's tonen niets meer dan de beelden op de neergelegde foto's, en kunnen evenmin de voorgehouden Eritrese nationaliteit aantonen.

Aan de getuigenis van A.A.B. - en de aan de getuigenis toegevoegde kopie van diens verblijfstitel - die stelt dat verzoeker daadwerkelijk Y.A. heet, afkomstig is uit Eritrea en sinds zijn kindertijd in Soedan verblijft, kan geen enkele objectieve bewijswaarde worden toegemeten. Deze eenzijdige verklaring van een derde toont geenszins afdoende aan dat verzoeker daadwerkelijk afkomstig is uit Eritrea.

Evenmin maakt verzoeker aan de hand van overtuigende verklaringen aannemelijk dat hij de Eritrese nationaliteit zou bezitten, noch maakt hij zijn herkomst aannemelijk. Verzoeker geeft geen enkel zicht op zijn werkelijke geboorteplaats en nationaliteit.

Zijn opeenvolgende misleidende verklaringen, zijn vele aliases in verschillende Europese landen en zijn gebrek aan enig begin van bewijs of document ondermijnen ten stelligste de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Dit wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt onderbouwd:

“Vooreerst, wordt de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds danig ondermijnd door het feit dat u tot twee maal toe een laattijdig verzoek tot internationale bescherming heeft

ingediend in België. Dit feit doet absoluut afbreuk aan de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging in uw land van herkomst, waarvan u op heden beweert dat het Eritrea is. U verklaarde geboren te zijn in Soedan (zie notities CGVS, p.8), enkele jaren in Eritrea te hebben gewoond wanneer u jong was (zie notities CGVS, p.10), en uiteindelijk Soedan te hebben verlaten wanneer u ongeveer twintig jaar was (zie notities CGVS, p.27). U heeft in België een eerste verzoek tot internationale bescherming ingediend op 18 augustus 2000, maar u daagde niet op voor het persoonlijk onderhoud en bijgevolg werd uw verzoek afgesloten. **Echter, dient opgemerkt dat u meer dan negen jaar heeft gewacht om een eerste volgende verzoek in te dienen in België.** Nadat u een technische weigering kreeg [beëindiging van een bezoek om internationale bescherming], heeft u geenszins de kans gegrepen om kort daarop een nieuw verzoek in te dienen in België om zo uw asielmotieven alsnog uiteen te kunnen zetten. Integendeel, u verliet België en u vroeg internationale bescherming in tenminste **zes andere Europese landen** (zie documenten, in blauwe map, in administratieve dossier), alvorens een eerste volgende verzoek tot internationale bescherming in te dienen in België, nadat u uit het Verenigd Koninkrijk werd teruggeleid. Sterker nog, ook in het kader van dit eerste volgende zoek, bleek u niet op te dagen voor het interview met de DVZ (zie administratieve dossier van 0024112Z). Tijdens het persoonlijk onderhoud op 14 april 2021 werd u geconfronteerd met dit gegeven, maar uw antwoord [en uitleg] was allesbehalve begrijpelijk. U stelde dat u na uw terugkomst uit het Verenigd Koninkrijk een eerste volgende verzoek indiende in België, en dat u in een hotel werd geplaatst [in Brussel] (zie notities CGVS, p.12). U stelde dat u vergat naar het persoonlijk onderhoud te gaan van het CGVS, en dat het hotelpersoneel u te laat heeft ingelicht hierover. Uiteindelijk stelde u – weinig geloofwaardig – dat u een zakenpartner uit Denemarken had ontmoet die u naar Canada zou brengen, waardoor u het hotel moest verlaten en geen interview deed. **Dat u een tweede keer niet kwam opdagen voor het persoonlijk onderhoud, deze keer voor de DVZ, negen jaar nadat u een eerste keer niet was opgedaagd, wijst dan ook enkel op het feit dat uw asielmotieven weinig ernstig of dringend zijn, en bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan het feit dat u daadwerkelijk een vrees dient te koesteren bij terugkeer naar uw land van herkomst.** Nog sterker, is het gegeven dat u slechts een tweede volgende verzoek tot internationale bescherming, in België, nog eens tien jaar later, namelijk in het jaar 2019, en onder een volledige andere identiteit dan de twee eerste keren (zie verder). **Er kan dan ook enkel worden herhaald dat u absoluut niet aannemelijk maakt enige vrees te koesteren bij terugkeer naar uw land van herkomst, waarvan u op heden beweert dat het Eritrea is, gezien uw twee absoluut laattijdige volgende verzoeken.** U werd geconfronteerd met deze vaststellingen, en zodoende werd u gevraagd om welke redenen u zo lang wachtte om een derde keer een verzoek in te dienen, gezien uw eerste verzoek dateert van het jaar 2000, en uw tweede van het jaar 2009 (zie notities CGVS, p.27). Echter, uw antwoord was allesbehalve afdoende. Eerst, diende de vraag nog eens herhaald te worden, en daarna antwoordde u – compleet naast de kwestie – dat u België ziet als uw land, dat u hier leeft en werkt en zal sterven. U stelde – weinig begrijpelijk - zo lang te hebben gewacht omdat u geen statuut kreeg, waarna u opnieuw uitweidde over het feit dat u in België werkt. Erop gewezen dat u niet heeft geantwoord op de vraag, verduidelijkt dat u reeds **tien jaar geleden niet kwam opdagen voor het interview op de DVZ**, en dus uw asielmotieven niet heeft kunnen uiteenzetten, en nogmaals gevraagd om welke redenen u zo lang heeft gewacht, antwoordde u – opnieuw naast de kwestie – dat de receptioniste van het hotel u de oproep niet heeft doorgegeven. Een tweede keer werd u erop gewezen dat u geen antwoord gaf op de aan u gestelde vraag, en opnieuw kreeg u de kans om uit te leggen om welke redenen u tien jaar heeft gewacht alvorens een tweede volgende verzoek in te dienen. Uiteindelijk zei u dat u de hoop had opgegeven, en dat u in het Zuidstation verbleef en zwartwerk deed [in België]. **Het dient opgemerkt dat u volstrekt niet in staat bent om een duidelijk of aanvaardbaar antwoord te geven in verband met uw laattijdige verzoeken om internationale bescherming in België, en zodoende maakt u ook niet aannemelijk enige vrees te koesteren bij terugkeer naar uw vermeende land van herkomst. Daarenboven, doen deze laattijdige verzoeken afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van de door u – op heden – opgeworpen Eritrese nationaliteit en herkomst.**

Voorts, dient opgemerkt dat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen niet alleen ernstig wordt ondermijnd door uw laattijdige verzoeken tot internationale bescherming, maar eveneens door het feit dat u in België – en Europa – verschillende aliases heeft gebruikt. U heeft in verschillende Europese landen verzoeken tot internationale bescherming ingediend en het is hoogst opvallend dat u daarbij telkens andere namen, nationaliteiten of geboortedata en –plaatsen opgaf. Ook uw drie asielrelazen (in het kader van uw drie verzoeken) voor de Belgische asielinstanties, evenals uw gegevens, heeft u telkens opnieuw gewijzigd en zijn bijgevolg intern tegenstrijdig, hetgeen de algehele geloofwaardigheid van uw identiteit en nationaliteit ten stelligste ondergraaft.

Wat betreft uw verzoeken in België, kan worden opgemerkt dat u tijdens uw **eerste aanvraag**, op 18 augustus 2000, verklaarde de **dubbele nationaliteit** te bezitten, namelijk de **Ethiopische** en de **Israëlische – en geenszins de Eritrese** (zie initiële verzoek om internationale bescherming, in administratieve dossier, 0024112, verklaringen voor de DVZ, dossiernummer 4985400, p.1). U stelde dat uw naam **A.M.** was, geboren op **17 juni 1968 in Gonder, Ethiopië**. U diende een verzoek in samen met uw zoon N. [N.]. Uw echtgenote zou in het jaar 1995 overleden zijn, en u zou met haar **twee kinderen** hebben gekregen, waarvan één zoon – genaamd S. – eveneens overleed in 1995 (dossiernummer xxxxxxxx, p.2). U stelde één broer te hebben, genaamd C., en drie zussen, genaamd E., A. en S. U verklaarde dat C. en E. in Sydney, Australië verblijven en A. en S. in Toronto, in Canada (dossiernummer xxxxxxxx, p.6). U zou voor uw vertrek uit Israël steeds in de stad **Tel Aviv** hebben verbleven (dossiernummer xxxxxxxx, p.2). U stelde **militaire studies** te hebben gedaan in Tel Aviv en Bethlehem, en na gevochten te hebben in de Libanese burgeroorlog in 1989, te zijn gepromoveerd tot **majoor in het Israëlische leger** (dossiernummer xxxxxxxx, p.9). U zou uiteindelijk zijn gevangenen genomen omdat u lid was van de politieke partij Big Israel, en na uw vrijlating in mei 2000, vertrok u uit Israël. U stelde niet terug te kunnen [naar Israël] omdat u werd gediscrimineerd en omdat u zal worden gezien als deserteur (dossiernummer xxxxxxxx, p.10). U deed dit interview op de DVZ, op 4 september 2000, in de taal Amhaars (dossiernummer xxxxxxxx, p.11) en u stelde dat uw moedertaal **Amhaars** is (dossiernummer xxxxxxxx, p.2). Er werd uiteindelijk een technische weigering genomen, op 12 juni 2001, gezien u niet opdaagde voor het interview voor het CGVS (zie administratieve dossier xxxxxxxx). Zoals hierboven reeds gesteld, heeft u slechts **hoogst laattijdig** een nieuw verzoek ingediend in België, namelijk op 7 december **2009**. Verbijsterend genoeg, wijzigde u in het kader van dit eerste volgende verzoek uw identiteit **compleet**, en dit op een zeer resolute manier. **U zette een volslagen nieuwe identiteit en levensloop uiteen**. U stelde dat uw naam **A.M.** was, in plaats van A.M., geboren op **17 juni 1971**, en dat u de **Eritrese nationaliteit** heeft (zie terugnameverzoek in dossier xxxxxxxx). U stelde opeens ongehuwd te zijn en **twee kinderen te hebben bij een vrouw in Amerika**, deze kinderen heetten N. [dit kind heeft dezelfde naam als het kind waarmee u samen een eerste asielaanvraag heeft ingediend] en B.M. U stelde ook een dochter te hebben, genaamd R. bij een vrouw in het Verenigd Koninkrijk. Wat betreft uw asielmotieven in het kader van uw eerste volgende verzoek, in het jaar 2009, dient opgemerkt dat u deze **opnieuw niet uitgebreid uiteen heeft kunnen zetten**. U zou immers naar Duitsland worden teruggeleid, aangezien u er op 4 mei 2009 een verzoek tot internationale bescherming had ingediend (zie administratieve dossier 0024112Z). Danig verbijsterend is het dan ook dat u tijdens uw tweede volgende verzoek – dat zoals hierboven gesteld – opnieuw - enorm laattijdig werd ingediend, namelijk op 13 december **2019 – opnieuw een volledig andere naam, geboorteplaats en geboortedatum opgaf**. U stelde deze keer de naam **J.A.** te dragen, geboren te zijn op **26 april 1976** in de Soedanese stad **Kassala** en van **Eritrese herkomst** te zijn (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 1 tot 6, in administratieve dossier xxxxxxxx). U zou op verschillende plaatsen in Soedan hebben gewoond, en ook op verschillende plaatsen in Eritrea – wanneer u jong was – en Soedan uiteindelijk te hebben verlaten in het jaar 1999 (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 10). U repte geen woord meer over Ethiopië, Israël of uw initiële verzoek tot internationale bescherming in België, in het jaar 2000, en u diste een heel **nieuw verhaal** op over uw vader die lid zou zijn geweest van het Eritrean Liberation Front (ELF) en tijdens de Eritrese onafhankelijkheidsoorlog naar Soedan diende te vluchten (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 16). Vreemd genoeg zei u ook dat u staatloos was en nooit de Eritrese nationaliteit heeft verkregen – hetgeen u alweer wijzigde tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS op 14 april 2021 – alwaar u stelde wel degelijk de Eritrese nationaliteit te bezitten (zie notities CGVS, p.8-9). **Dit was hoegenaamd niet de enige verklaringen die u wijzigde tijdens het persoonlijk onderhoud**. U stelde immers plotseling dat het kind N. [N.] – met wie u een verzoek heeft ingediend in het jaar 2000 en van wie u toen zei dat het uw zoon was (zie administratief dossier xxxxxxxx) – uw neef is, namelijk de zoon van **uw zus S.**, en dat hij zich nu opnieuw bij zijn moeder [in Duitsland] bevindt, samen met uw nicht B. (zie notities CGVS, p.4). Naast het feit dat u nooit eerder over uw zus Sara sprak [zie hierboven: u stelde in het jaar 2000 dat uw zussen E., A. en S. heetten], of het feit dat u samen met haar naar België zou zijn gereisd, dient opgemerkt, dat u haar naam alweer wijzigde in de loop van hetzelfde persoonlijk onderhoud (zie notities CGVS, p.11). U stelde namelijk opeens dat zij **S.** heet. U had immers plotsklaps verklaard dat uw zus Sara in Toronto zou verblijven, en u wilde dit rechtzetten. Verder, stelde u dat uw andere zussen M. en T. zouden heten, alweer andere namen dan u initieel verklaarde in het jaar 2000. Verder, stelde u tijdens het persoonlijk onderhoud – dat overigens in de taal Tigrinya werd gehouden – dat u slechts een klein beetje Amhaars spreekt (zie notities CGVS, p.1), hetgeen in schril contrast staat met uw verklaringen uit het jaar 2000, namelijk dat Amhaars uw moedertaal zou zijn.

Nog een ander absoluut en verbijsterend verhaal omtrent de kinderen [N. en B.], is de telefonische verklaringen die u aflegde **in het jaar 2019**, voor de DVZ, wanneer u in het Klein Kasteeltje verbleef, en waarbij u verklaarde dat de kinderen in het dossier [hiermee bedoeld: het kind dat verbonden

was aan uw dossier bij eerdere aanvragen, namelijk N.] de kinderen zouden zijn van uw **broer**. U had in het jaar 2019 immers de naam A.H.Y. opgegeven voor de Belgische asielinstanties, maar een medewerker van de DVZ confronteerde u met het feit dat u eerder had gesteld A.M. te heten. Uw eerste antwoord op deze confrontatie was **opnieuw een poging tot misleiding van de Belgische asielinstanties**: u stelde immers dat A.M. uw broer was, en dat jullie vingerafdrukken werden verwisseld. Na aandringen, stelde u zich te hebben voorgedaan als uw broer A.M. – en dus met valse identiteit –, samen met de kinderen van uw broer. U stelde dat uw broer en zijn kinderen zich momenteel in het verenigd Koninkrijk zouden bevinden. **Het dient dan ook opgemerkt dat deze verklaringen absoluut tegenstrijdig zijn met al het voorgaande, en alle andere verklaringen in uw dossier. Wanneer u opgeroepen werd voor het persoonlijk onderhoud, op 14 april 2021, verklaarde u immers opeens dat N. het kind is van uw zus – wiens naam u steeds wijzigde. Er kan dan ook geen enkel touw vastgeknoot worden aan uw steeds wijzigende verklaringen en het is onmogelijk te bepalen of deze verklaringen al dan niet de waarheid bevatten.** Volledigheidshalve, kan worden toegevoegd dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op 14 april 2021 **opnieuw een andere naam opgaf** namelijk Y.A.A. (zie notities CGVS, p.6). Gevraagd of u nog andere namen heeft gebruikt, antwoordde u bevestigend, en stelde u heel veel namen te hebben gebruikt in veel landen, omdat u geen status kon verkrijgen, en u een status in andere landen probeerde verkrijgen en daarbij uw naam steeds wijzigde. U stelde dat ze u in sommige landen dwingen om vingerafdrukken af te geven, waardoor je onmiddellijk naar die landen kan worden teruggestuurd wanneer u in een ander land internationale bescherming aanvraagt of de politie u oppakt. Dit is de reden dat u in deze andere landen zo veel verschillende namen opgaf. Gevraagd om welke redenen u dan een andere naam gebruikte de allereerste keer dat u hier [in België] internationale bescherming heeft aangevraagd, antwoordde u dat u de eerste keer dat u hier was een vals paspoort had gebruikt met de naam A.M., en dat uw naam daardoor verkeerd was. Gesteld dat u toch onmiddellijk uw echte naam kan verklaren als u een verzoek bij de DVZ indient, antwoordde u – danig weinig geloofwaardig – dat de DVZ uw naam niet wilde wijzigen omwille van het feit dat u een [Ethiopische vals] paspoort had, en dat de tolk een Ethiopiër was die geen Tigrinya sprak. U voegde er – danig weinig ernstig – aan toe dat ze [de medewerkers van DVZ] dachten dat Eritrea een deel was van Ethiopië. **Het dient dan ook opgemerkt dat u absoluut de ernst niet inziet van uw huichelachtige verklaringen voor de Belgische asielinstanties door de jaren heen. Uw poging tot verschoning van uw weinig geloofwaardige verklaringen vallen dan ook absoluut in het niet, gezien uit het administratieve dossier blijkt dat u geenszins heeft geprobeerd om in het jaar 2000 aan te geven dat u Y.A. bent en van Eritrese herkomst bent (zie administratief dossier xxxxxxxx). Integendeel: u zette uw hele leven als Ethiopiër in Israël uiteen en u verklaarde aldaar problemen te hebben gehad en niet naar Israël te kunnen terugkeren. De verklaringen die u in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming aflegde, zijn dan ook danig bij de haren getrokken, en bijgevolg kan aan deze verklaringen absoluut geen geloof worden gehecht.**

Ten overvloede, dient eveneens opgemerkt, dat er in uw dossier documenten te vinden zijn uit het jaar 2009 in verband met een aanvraag tot regularisatie in België (zie administratieve dossier, blauwe map). Uit deze documenten blijkt dat u in die periode alweer een andere naam gebruikte, namelijk **A.M.**, en dat uw goede vrienden, namelijk L.V.E. en A.H., deze naam ook werkelijk gebruikten.

Het dient opgemerkt dat de verklaringen die u heeft afgelegd over uw identiteit, nationaliteit, familie en asielmotieven - voor de Belgische asielinstanties – absoluut opvallend tegenstrijdig zijn. Uw verklaringen in het kader van uw verschillende [laattijdige] verzoeken zijn dan ook danig frappant tegengesteld, en dit op essentiële punten die de kern van uw verzoek om internationale bescherming uitmaken, zoals uw identiteit, nationaliteit en familie – tot de familieleden die u vergezelden toe [in het jaar 2000]. Het dient dan ook opgemerkt dat u moedwillig en herhaaldelijk misleidende verklaringen heeft afgelegd voor de Belgische autoriteiten, hetgeen enkel afbreuk doet aan de reeds ernstig aangetaste algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen. U geeft absoluut geen zicht op uw werkelijke identiteit en nationaliteit – hetgeen uw nood aan internationale bescherming danig ondermijnt.

Overigens, bleek u niet alleen de Belgische autoriteiten doelbewust te hebben misleid. U heeft immers tussen het jaar 2004 en het jaar 2019 – voor zover de Belgische instanties op de hoogte zijn – verzoeken om internationale bescherming ingediend in acht verschillende landen in Europa, België inclusief (zie eurodachit dd.7/12/2009 en Eurodac Search Result dd.10/12/2019, in administratief dossier, blauwe map). U heeft bij het indienen van deze verzoeken **allesbehalve dezelfde identiteitsgegevens opgegeven. Zo waren er in Duitsland, in het jaar 2010, reeds zes verschillende aliasen gelinkt aan uw vingerafdrukken (zie Dublinverfahren Duitsland, in administratieve dossier, blauwe map xxxxxxxx). Bij elk van deze aliasen is er een verschil in naam, geboorteplaats, geboortedatum of nationaliteit [Eritrese**

of Ethiopische] te bemerken. Sommige namen, zoals A.S.B. hebben geen enkele gelijkenis met de naam die u opgaf in het kader van uw eerste of tweede volgende verzoek om internationale bescherming in België [waarbij u beweerde opeens de waarheid te spreken]. In Zweden stond u bekend als A.B. (zie Dublin Unit SE, in administratief dossier blauwe map), hetgeen opnieuw in schril contrast staat met ook maar één van de namen die u in België heeft opgegeven.

Het dient dan ook opgemerkt dat u niet alleen de Belgische autoriteiten heeft willen misleiden, maar dat u in de negentien jaar tussen uw initiële verzoek in België en uw tweede volgende verzoek in België, ook verschillende andere Europese autoriteiten doelbewust heeft willen misleiden betreffende uw identiteit, familie en nationaliteit. U geeft dan ook geen enkel zicht op uw werkelijke nationaliteit en herkomst, en door uw herhaaldelijke en veelvoudige misleidende en huichelachtige verklaringen, kan absoluut geen geloof gehecht worden aan het feit dat u werkelijk de Eritrese nationaliteit zou bezitten, en ten gevolge een vrees zou koesteren bij terugkeer naar Eritrea.

Bovendien, heeft u ook geen enkel begin van bewijs neergelegd dat uw identiteits of nationaliteit zou kunnen bewijzen en zo uw verklaringen zou kunnen staven. Bovendien, zijn uw verklaringen over uw [eventuele] identiteitsdocumenten opnieuw intern tegenstrijdig. Nochtans stelde u dat uw moeder een [Eritrese] identiteitskaart zou hebben gehad (zie notities CGVS, p.19). Uw vader zou het recht niet hebben gehad op een identiteitskaart, gezien hij lid was van de Jebha [zoals de ELF wordt genoemd in Eritrea]. Nadien, weidde u uit over hoe u op heden een Eritrese identiteitskaart kan verkrijgen (zie notities CGVS, p.19-20). Gevraagd of u zelf enige identiteitsdocumenten heeft, antwoordde u – naast de kwestie – dat u aan uw (vorige) advocaat foto's heeft gegeven die werden genomen tijdens demonstraties in het Verenigd Koninkrijk, en dat sommige van die foto's zij genomen door mensen die het [Eritrese] regime steunen. U stelde dat sommigen daar zijn geweest om te kijken wie tegen het regime is, en dat zij uw naam aan het regime doorgeven (zie notities CGVS, p.20). Gezien u absoluut niet op de vraag had geantwoord, werd u opnieuw gevraagd of u misschien een Eritrees paspoort, identiteitskaart, geboortecertificaat, schoolkaart, of ander document heeft dat uw Eritrese nationaliteit kan aantonen, antwoordde u – danig weinig ernstig – dat u geboren bent in Soedan, en dat u zelf geen identiteitskaart heeft, maar dat iedereen kan zeggen dat u Eritreeër bent omwille van uw accent, omdat het Tigrinya van de [Ethiopische etnische groep] Tigray een beetje anders is. Gevraagd of u misschien kopieën heeft van de identiteitsdocumenten van uw ouders, antwoordde u dat zij al overleden zijn, maar dat u wel getuigen kan aanbrengen. Gesteld dat getuigenissen niet objectief zijn, antwoordde u – opeens uw verklaringen volledig wijzigend – dat uw moeder u had verteld dat zij een identiteitskaart had aangevraagd voor u in de Soedanese hoofdstad Khartoem. U wist echter niet waar deze kaart is, aangezien u al in Europa was. Gevraagd om welke redenen uw moeder deze identiteitskaart in uw plaats had aangevraagd, stelde u – opnieuw danig weinig ernstig – dat ze dacht dat u op een dag naar Soedan zou terugkeren en dat het u zou helpen in de toekomst, wanneer u in Europa zou leven, maar diensten zou nodig hebben van de Soedanese overheid. U voegde er aan toe dat een [Eritrese] identiteitskaart echter nutteloos is in Europa. Gesteld dat het nuttig is voor de asiendiensten zodat u uw identiteit kan bewijzen en gevraagd of iemand het u misschien kan opsturen, antwoordde u opnieuw – compleet naast de kwestie – dat u het misschien kan vragen wanneer u in de toekomst een paspoort zou kunnen verwerven om naar Soedan te gaan. **Tot op heden werd dan ook geen enkel identiteitsdocument uwentwege ontvangen.** Niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud, wanneer u vertelde dat u in de Soedanese stad Kassala schoolliep, werd u gevraagd met welke documenten u dan naar school kon gaan. U antwoordde echter opnieuw danig weinig serieus dat Soedan niet is zoals Europa en dat u er geen documenten nodig heeft, maar enkel de school dient te betalen (zie notities CGVS, p.21). U herhaalde dat u er geen enkel document nodig heeft. Gevraagd om welke redenen u zelf geen identiteitsdocumenten had, aangezien uw moeder en vader wél Eritrese documenten hadden, antwoordde u opnieuw **danig bij de haren getrokken dat u niet geïnteresseerd** was, omdat enkel de politie ernaar vraagt in Soedan en omdat u de politie geld kan geven (zie notities CGVS, p.22). U herhaalde dat een document nutteloos is en dat u geen plannen heeft om naar Eritrea terug te keren. U voegde eraan toe dat u geen belastingen zou kunnen betalen in ruil voor een document. **Echter, opnieuw: uw verklaringen zijn uiterst weinig ernstig. U bleek zelfs niet eens enige moeite te hebben gedaan om uw verblijf als Eritrees vluchteling in Soedan enigszins te regulariseren, of een Eritrees identiteitsdocument te bemachtigen, hetgeen absoluut niet geloofwaardig is.** Wanneer u werd geconfronteerd met dit feit, weidde u uit over valse en echte documenten, en stelde – plotsklaps – wél een gele vluchtelingenkaart te hebben gehad in Kassala [die u overigens nooit eerder vermeldde of neerlegde], maar dat u met deze kaart niet naar Khartoem kan gaan, en dat u deze uiteindelijk niet nodig hebt als u geld heeft in Khartoem om politie en checkpoints te betalen. U had dan ook geen enkel identiteitsdocument meer toe te voegen. **Het dient opgemerkt dat u geen enkele moeite heeft gedaan om enig begin van bewijs neer te**

leggen omtrent uw zodanig vaak gewijzigde identiteit en nationaliteit. Nochtans verklaarde u – na doorvragen – wél documenten te hebben. Zo zou uw moeder een identiteitskaart voor u hebben aangevraagd in de stad Khartoem, in Soedan, en zou u ook een vluchtelingenkaart hebben gehad uit de Soedanese stad Kassala. Echter, deed u geen enkele inspanning om deze kaarten te bemachtigen en zo uw werkelijk identiteit en nationaliteit aan te tonen voor het CGVS, sterker nog, er dient opgemerkt, dat u enkel van deze kaarten gewag maakte wanneer u herhaaldelijk werd gevraagd hoe het komt dat u geen identiteitsdocumenten heeft. Opnieuw, wijzigde u enkel uw verklaringen en antwoorden naarmate de aan u gestelde vragen zich opvolgden, hetgeen enkel wijst op weinig geloofwaardige verklaringen uwentwege.

Ten slotte, dient opgemerkt dat u absoluut de ernst niet inziet van uw eigen situatie, het belang van het afleggen van geloofwaardige verklaringen en het belang van het indienen van geloofwaardige, originele documenten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. U laat dit dan ook ten stelligste na. Tijdens het persoonlijk onderhoud onderbrak u de behandelende protection officer, en stelde u dat u zeker weet dat het CGVS weet hoe de mensen in Eritrea lijden, in de gevangenissen en overal [in Eritrea]; en u stelde zich de vraag hoe het mogelijk zou kunnen zijn dat u [door de protection officer] naar Eritrea zou worden teruggezonden, gezien u direct na aankomst zou kunnen worden gedood of opgesloten, en zou kunnen worden gemarteld of ziek zou kunnen worden (zie notities CGVS, p.25). U stelde dat, wanneer u zou worden teruggestuurd naar Eritrea, de protection officer in kwestie u indirect in brand zou steken. Daarop werd u geantwoord dat het CGVS inderdaad weet wat er in Eritrea gebeurt, maar dat het **ú** is die **geen enkel zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit**, gezien u geen enkel document heeft, maar wel overal in Europa – reeds twintig jaar lang – internationale bescherming heeft aangevraagd onder drie verschillende nationaliteiten en minstens vijf verschillende identiteiten. U werd erop gewezen dat de bewijslast in uw geval **hoger** ligt dan bij andere dossiers gezien uw veelvuldige misleidende verklaringen in heel Europa. Daarop antwoordde u dat u inderdaad vragen over Eritrea mogen worden gesteld, maar dat het CGVS ook de [Eritrese] ambassade in Londen kan contacteren omdat u er werd gearresteerd [tijdens een demonstratie] en het in de ambassade werd bevestigd dat u Eritreeër bent. U zou de secretaris van de ambassade persoonlijk verteld hebben wat uw naam en nationaliteit is, en dat u tegen het regime bent. U zou de secretaris hebben uitgescholden omdat hij slaaf is van de dictator [Isaias Afwerki] in Eritrea, en u zou hebben gezegd dat u de president [Isaias Afwerki] zelf in elkaar zou slaan mocht deze aanwezig zijn. Er werd u door de protection officer echter medegedeeld dat het aan **ú** is om geloofwaardige verklaringen af te leggen, en dat het niet aan het CGVS is om de Eritrese ambassade in Londen te contacteren.

Er dient dan ook opgemerkt, dat u het belang van het afleggen van geloofwaardige en standvastige verklaringen, en het belang van neerleggen van authentieke documenten, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, absoluut niet inziet en absoluut niet ernstig neemt. Dat u opeens, na twintig jaar omzwervingen in Europa, en – zoals hierboven uitvoerig beschreven – na herhaaldelijke misleidingen van verschillende Europese asielinstanties betreffende uw nationaliteit en identiteit, zo maar verwacht dat uw verhaal en [Eritrese] nationaliteit zouden worden aangenomen door het CGVS, is dan ook danig verbijsterend.”

In de bestreden beslissing worden de redenen om te besluiten dat er geen enkele grond bestaat om aan te nemen dat verzoeker werkelijk over de Eritrese nationaliteit beschikt, noch enige band met Eritrea heeft, wel zeer omstandig en uitgebreid uiteengezet. De Raad treedt het oordeel bij dat volstrekt geen geloof gehecht kan worden aan de door verzoeker geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst, noch aan de door hem beweerde risico's die hij zou lopen bij terugkeer naar Eritrea – omwille van bijgewoonde demonstraties tegen het Eritrese regime in het Verenigd Koninkrijk en Nederland. Evenmin kan geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich in Soedan hebben afgespeeld, en die het gevolg zouden zijn geweest van de beweerde Eritrese nationaliteit en herkomst.

Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift niet de minste poging om de veelvuldige, omstandig uitgewerkte, terechte, pertinente en draagkrachtige redenen om tot het voorgaande te besluiten *in concreto* te verklaren, laat staan te weerleggen. Door zich voor slechts enkele van de talrijke overwegingen louter te beroepen op en te citeren uit passages uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, voert verzoeker allerminst een ernstig verweer. Dergelijk verweer is niet dienstig om de uitgebreide en omstandig toegelichte vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen. Het komt immers aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij op voormelde wijze manifest in gebreke blijft.

Waar verzoeker zich voorts verlaat op een document uit 2016 dat onder andere handelt over de Eritrese nationale dienstplicht en de toenmalige erbarmelijke mensenrechtensituatie in Eritrea, merkt de Raad op dat verzoeker zich niet dienstig op dergelijke informatie kan beroepen, gezien niet het minste geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden Eritrese nationaliteit. Bovendien, en geheel ten overvloede, wijst de Raad erop dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in het beweerde land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat een verzoeker in dat land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient steeds *in concreto* te worden aangetoond.

De bij het verzoekschrift gevoegde USB-stick, waaruit moet blijken dat hij binnen het Eritrees consulaat van Londen heeft betoogd tegen de Eritrese autoriteiten en waardoor hij de Eritrese autoriteiten vreest, is evenmin dienstig. Net omdat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden Eritrese afkomst kan, nog daargelaten de vraag of verzoeker daadwerkelijk betoogd heeft in Londen tegen de Eritrese autoriteiten, ook geen geloof worden gehecht aan de beweerde risico's bij een terugkeer naar Eritrea.

2.3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève in aanmerking worden genomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde Eritrese nationaliteit niet aantoonst, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea. Immers, voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan.

Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS